

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések egyesség szerint.

A nyílt tér sora 1 korona.

Áldozzunk a hősöknek!

Gróf Colloredo-Mels Józsefné egy nagyszerű jótékonyági eszme megvalósításához kérte a napokban a magyar és osztrák társadalom áldozatkészségét. Arról van szó, hogy az idei Halottak Napján a sirok fényes kivilágítása és a költséges koszorúk helyett váltsuk meg a kegyelet adóját a Vöröskereszt Egylet javára. Szenteljünk a Halottak napjának minden adományát a halottakra való kegyeletes emlékezéssel az élő hősök javára. A gyűjtést a hírlapok, hatóságok és segítő-bizottságok végezzék s bizonyos, hogy a befolyt adományok óriási mértékben elősegítik majd a Vöröskereszt Egyletet nagy feladata teljesítésében.

A katolikus egyház nem írja elő a kivilágítást. Az egész kivilágítás csak az őskorból reánk maradt régi szokás. A szeretteink sírhalmán évenként áldozni szokott emlékezés helyett így könnyen fordíthatjuk filléreinket a harctérről sebesülten visszaérkezett katonáinkat ápoló Vöröskereszt Egylet áldozati oltárára. Sebesülteink megérdemlik, méltán elvárhatják ezt: hisz sebeiket mindnyájunkért, a hazáért kapták s minden seb a hősiesség, a bátorság, a haza iránti szeretet pecsétje.

De ne álljunk itt meg. Ne érjük be azzal, hogy Halottak Napjára szánt összeggel áldozzunk! Folytassuk a megkezdett utat és áldozzunk a mártíroknak minden vonalon. Így pl. számtalan olyan összeg és alap van együtt, amit békés időkben egyszerre, vagy még inkább napról-napra hoztak össze s amelyek bizonyos speciális célokat volnának hivatva szolgálni. Vannak különböző szoboralapok, tanulmányi és utazási célokat szolgáló utazási alapok, kirándulási alapok, legkülönbözőbb célú és irányú alapítványok, művészeti, tudományos, sport és egyéb versenydíjak, testületek, bankok és magánosok jubileumi díjai stb. A célok, amikért e pénzeket összehozták, bizonyára dicséretesek és béke idején a kulturális élet nagyfontosságú előmozdítói. Ámde ma, háború idején e pénzek parlagon hevernek és semmiféle gazdasági célt nem szolgálnak: mondjuk ki tehát mindannyian és szankcionálja majd a kormányrendelet is, hogy e pénzek a sebesültek istápolására, az özvegyek, árvák és itthonmaradottak segítésére fordítandók. Mindazok pedig, akik e pénzeket annak idején valamely nemes célra adták, szívesen fognak beleegyezni abba, hogy e komoly napokban hadsegítő célokra fordítsanak azok az összegek, melyekkel ők béke idején kultu-

rális célokra áldoztak.

Ha azután majd ismét béke lesz, meg lehetünk győződve már előre is, a kultúra előmozdítói friss kedvvel és ujult erővel fognak megint nemes munkájukhoz látni. Most azonban elvül szolgáljon, hogy minden rendelkezésre álló segítő forrást felhasználjunk!

Ne hagyjuk tehát a béke idején felzaporodott alapokat parlagon heverni. Használjuk fel azokat okosan, a mártíroknak követelményeinek megfelelően. Ma nincs szükség tanulmányi, utazási és egyéb alapokra s a tudományos, művészeti, sport és egyéb versenydíjak, jubileumi alapok ma egytől-egyig neveltséges, sőt frivol anachronizmusok. Ma csak egyetlen nagy versengés létezik: a hazaszeretben, a bátorságban, a harcolók és az itthonmaradottak segítségével való versengés!

Attól se kell tartanunk, hogy ama nemes célok, amikre fenkolt gondolkodású emberek a szóban levő összegeket és alapokat annak idején szánták, a jövőben kárt fognak szenvedni, ha ma a háború okozta szükségben ezeket a felhalmozódott kincseket arra fordítjuk, ami a mai viszonyok között a legszentebb és legszükségesebb. Hajdan, barbár időkben lehető volt, hogy egész generáció nem ismerte a békét s így nem is bizhatott annak eljövendő

Epizódok.

A vonat egyforma dűbörgéssel, egyforma zakatolással már a harmadik napja fáradhatatlanul visz egy kis honvéd zászlóalját a kies Vágvölgyén fel az északi harctérre.

Mindenütt virággal, borral, cigarettával és egyéb jóval várják, némely helyütt még cigányzenével is fogadják a harcbaninduló kis csapatot. Údearcú leánykák, kedvesen mosolygó asszonyok pajkos barátsággal nemzetiszínű zászlócskákat, kis kokárdákat osztogatnak, Mária érmeiket tüzelnek az elszánt katonák keblére. Könnyezve lobogtatják zsebkendőiket a tovainduláskor és lelkesen éltetik a hadsereget.

Mindez nagyon szép, megható kép, ártatlan szórakozása az itthonmaradottaknak.

Már három napja, hogy így éjjel-nappal dűbög a vonat. Nincs hosszabb megállása, nincs pihenése, míg csak a muszkaföldig el nem ér. S ott majd lesz pihenés is!

Gyönyörű vidékek, szebbnél szebb tájak titokzatos körrajzai surrannak el az éjsötétjében. Az egész egy nagy mozgószínház s a csillagok milliárdjai adják hozzá a pazar világlátást.

De mindez most teljesen hidegen hagyja a katonát, semmi sem érdekli már. A szép táj, virágos völgy, cigányzene, menyecske és lány! Mit ér ez most neki? Más az ő világa, más az ő vágya: a harc, az ellenség legyőzése.

Tágra nyílik a szeme, a messzeségbe révedez. A kicsiny, nyűgő emberkéket idehaza már észre sem veszi.

Mi az a háború? Milyen lehet a háború? Ott ég a vágypírja az arcán, bárcsak már üthetné a muszkát!

Bitang muszka!

Lelke már régen az ismeretlen harctérre röpült, képeket lát, ott küzd, ott van ő éber és ott álomban. Látja az orosz — persze egészen másnak, mint amilyen — kit megtanít mőresre, hogy békét nem hagyott szép hazáknak, hogy el kellett hagynia puha, meleg fészket, gagyogó, édes csöppsegeit, hogy meg kellett válnia hűen szerető hitvesétől, drága menyasszonyától, zokogó édes anyjától, kiknek biztató és marasztaló könyccseppjei még most is ott égnek napharnította kemény arcán. Ökölbe szorítja kezét és fogait csikorgatva olyat, de olyat vág a gyáva muszka fejére, hogy a melleite szundító bajtársa orditva ugrik fel és úgy érzi, hogy a muszka vágta őt most főbe.

Szerencse, hogy a vonat éppen akkor megállt és így a háborúnak csakhamar vége szakad! A békekötést nem amerikai diplomaták, hanem kedves felvidéki angyalkák közvetítik, egy vágvölgyi csinos kis állomáson, szíves kínálgatásaikkal.

— Fogadja csak vitéz úr, ezt magának szántam. Hová való katonák maguk? fordul egy csengő női hang a legközelebbi közlegényhez.

— Zalai 20-as honvédek vagyunk, vágja

ki büszkén a legény.

— Honnan jönnek most?

— Keszthelyről, a hullámzó Balaton mellett.

Az előtt meg Kanizsáról, egészíti ki a másik honvéd.

— S most hová mennek?

— Hát a muszkák eleibe!

— De jobb volna, úgy-e, inkább a Balatonban lubickolni? pajkoskodik egy kis szőke.

— Majd ha a muszkákkal végeztünk, angyalom.

— Tessék cigaretta, kínálgatja egy arra siető másik angyal.

— Kinek tetszik bor? Ki akar vajás kenyereket? Ki parancsol egy kis szalonnát, vagy süteményt? kérdezzetik sorban a katonákat a vöröskeresztes hölgyek, mert akkortájt még más dolguk nem volt.

— Hé galambom, hát csókot nem osztogatnak erre felé? Ez kell a szegény magyar bakának, amikor háborúba megy.

— Dehogyan is nem osztogatnak! Csakhogy várni kell rá egy kicsikét. Most sütik a kemencében, majd mire visszajön, kaphat belőle, de addig is jó viselje magát. Most pedig igyék egy korty bort a hazáért. Éljen a haza! Éljen a hadsereg!

— Nézd testvér, egész helyes fehérség ez itt, csak ne volna akkora orra, mint a csikónak, évődik egyik legény.

— Ugy ám ni, vágja vissza a szép kis lány, maga meghalna a büszkeségtől, ha ekkora orra volna. S azért is akkora kokárdát

ÁZ

Uri és női cipők.

áldásaiban. Ma a háború nem más, mint gyorsan és radikálisan kikényszeríteni ellenségeinktől a békét. Ki fogjuk vivni fegyvereinkkel a békét, az áldást hozó aranykalászos békét, mely azután gondoskodni fog tudni önmagáról. Épp ezért bátran nyulhatunk ma és nyulnunk is kell azokhoz a pénzekhez, amik béke idején halmozódtak fel, hisz ha ma a háború seibeinek enyhítésére fordítjuk, ezzel csak eredeti rendeltetésüknek megfelelően a béke és kultúra áldásai biztosításának szent ügyét szolgáljuk!

Tarnay Aladár.

Egy kis mondanivaló.

Előre kell bocsájtanom mindenekelőtt, hogy mikor e sorokat írom, nem vezeti tollamat semmi egyéb, mint egyedül a humanizmus, amelyet érzek.

Tehát ne értsenek félre, mert nem akarok én semmiféle kuklipredikációt senkinek az orra alá dörzsölni; nem akarom senkinek sem pártját fogni és viszont nem akarok senki felett sem pálcát törni. Úgy vétessek minden részen soraim, ahogy azok írva vannak.

Szólnak pedig ezek a sorok Sümeg jótékony hölgyeinek, akik igazán dicséretreméltó és nemes buzgalommal fogják fel a sebesültek ügyét és igazán fáradhatatlan tevékenységgel igyekeznek azoknak minden életszükségletét ellátni.

Gyönyörű szép, női szívekhez igazán mindenképpen méltó munkásság ez, hölgyeim. De éppen azért, mert ilyen igazán nagy és nemes dolgot vettek Önök kezeikbe; éppen azért nem szabadna semmi egyebet szemük előtt tartaniok.

Jól értsük meg egymást, miről van szó tulajdonképpen? Úgy-e arról, hogy a hősöknek, a sebesült katonáknak, akik ide kerültek hozzánk, semmi kívánni valójuk ne legyen és mindenképpen elviselhetővé tegyük számukra a kint, mit sebtük okoz, és hogy ők, kik a házáért, értünk áldozzák életüket, vérüket, — ők semmiben hiányt ne lássanak. Úgy-e ez a tulajdonképpen célja a hölgyek munkásságának? Nos éppen mivel ilyen magasabb szempontok vezetnek bennünket, azért nem szabad, nem lehet ezt a jót kicsinyeskedéssel lerombolni.

tűz a legény mellére, mint amekkora az orra. — Hej sógor, erre sem jó kikezdeni a fehérnépekkel, az nyelvvelnek, akárcsak mindlunk Zalában. Az ördög gyözködik tovább velük.

— Erre menjünk, édes anyám. itt vannak a tiszték, mondja egy édes leányhang. — Ide — idegyerünk, itt vannak a tisztikocsik is, kiáltja egy másik édes.

— Virágot kérünk, tiszt urak.

— Honnan jönnek kérem? Nincs köztük X. Y. hadnagy úr? hiszen az is 20-as.

A két édes utat tör magának, a mamák már nem követhetik, a hadsereg körülszócolta őket.

— Vitéz hadnagy uram csak egy szál virágot adjon, magának milyen sok van s nekünk már egy sincs.

— Virágot kérünk hadnagy úr! szólal meg a másik is. Nem tudunk osztogatni, kifogytunk teljesen, hát most mi kérünk.

— Nem adhatunk kis lány, nagy most a virág ára! Minden szál két csók s egy esőkből mindjárt visszajár.

— Majd ha visszaszöjnek, megadjuk kama-tostul, de most adjanak hitelbe egy-két szál virágot.

— De legalább előleget várunk, anélkül nincs alkú, nincs virág!

Az alkudozás alatt egyik élelmes tiszt ellopja észrevétlenül az egyik kislánytól az előleget. Kapott is mindjárt rá egy olyan csatános utalványt, hogy a háború alatt semmi

lit kérem nem arról van szó, hogy én X vagy Y most sértve érzem magamat, mert ez vagy az a dolog reám nézve bántó, lealázó, sértő, boszantó stb. stb. Nem kérem itt most csupán a sebesültek jólétéről lehet beszélni, s ennek a magasabb dolognak, minden kicsiség mélyen alatta áll, úgy hogy azokat észre sem szabad venni!

Gyönyörű a munka, melyet vállaltak a hölgyek; tehát nem lehet elrontani apróságos semmisségekkel. Mert ide hölgyeim nem könyvek és sértett önérzetek stb. kellene, hanem megértő és dolgozó kezek, nemes szívek, amelyek felül tudnak emelkedni minden hétköznapi kicsinységen!

Aztán ne úgy vegyék a hölgyek ezt, hogy itt érzélgésekkel teszik a jót, nem! hanem honleányi kötelességből!

Mint ahogy a kalona nem maradhat vissza, nem állhat ki a sorból azért, mert egyik vagy másik társa megbántotta, épp úgy nem a hölgyek közül sem, egy sem!

Mert úgy-e a harcban sem az egyesek érdeke a fő? hanem az egész országé; úgy éppen itt is; nem egyesek bántásáról vagy sértéséről van szó, hanem a harcosok jólétéről! Mert mindjárt csorba esik rajta, ha egyik vagy másik hölgy dolgozó kezét visszavonja a munkától.

Újból és újból visszatérünk a cikk első részében foglalt szavakhoz: hogy ne tessék itt semmi egyebet szem előtt tartani, csak a sebesültek érdekét! A többi más minden oly elenyésző kicsinyes csekélység emellett, hogy mégcsak megemlítsére sem érdemes!

Öszinte és komoly alapon kell mindezt felfogni, itt nem lehet ellenérveket felhozni, mert az mind csak a levegőbe való beszéd! Itt hölgyeim a haza védelmezőiről van szó! Ha ők minket az életük, piros vérük árán megvédnek minden nagy bajtól, rossztól, úgy nekünk viszont van annyi kötelességünk, hogy legalább a kinjait elviselhetővé tegyük gondoskodásunkkal és munkánkkal. S hogyha ebben a munkásságunkban egy és más apróbb kellemlenségek érnek bennünket, azért korántsem szálljon alá a munkakedvünk, hanem megfeszített energiával dolgozzunk tovább, hiszen a hazáért tesszük mindezt. A haza jövőjéért! s úgy-e ehhez képest a mi érzékenykedésünk nagyon elenyésző csekély semmisség csupán?

— Mert hölgyeim világháború van! Most mindennél elsőbb azoknak a sorsa, akik ebben a borzalmasan fenséges óriási élet-halál színjátékban résztvesznek!

Az érzékenykedést, egymásra való megapprehendálást, sérelmeket, duzzogást, bánt-

esetre sem, de még a háború után sem fogja elfeledni és siet az utalvány beváltására. (Fiatál asszonyok és tapasztalatlan leányok jól jegyezzétek meg magatoknak, hogy minden csatános cirógatás egy beváltásra váró és beváltásra feljogosító utalvány.)

No lett is ebből kavargás és zűrzavar, tapsolás és ujongás, hogy még az is vehetett előleget, kinek nem is volt hozzá jussa.

— Lássá — szólal meg az egyik leányka szomorúan, kitől még nem loptak előleget, — lássa ezek ügyesebbek, mint maga.

Ha csak ez kell!

Ellopták a szomorú kislánynak nemcsak az előleget, de még a kamatját is, úgyhogy nem maradt már semmije sem, de tudom, hogy nem is bánta meg, — mert ő is kapott virágot.

A vonat fűttengett, a tolvajok megugrottak s egyet sem lehetett megfogni! A mamák szidkózkodtak, de csak úgy a forma kedvéért s a közönség éljenzete a hadsereget. A lányok pedig könnyezve lobogtatták zsebkendőiket s sirtak, hogy miért nem lopták meg még jobban őket, másik részük meg azért, hogy miért mentek már el a katonák, miért nem kértek ők is virágot, pedig mennyi volt még, mennyit adhattak volna és mily szívesen adták a deli katonák!

A vonat tovarobogott, egyik állomás a másik után nyújtotta érdekességeit, mindenütt örömmel várták, mindenütt szerették a katonákat és mindenütt szerettek a katonák is.

tást és egyéb más hasonló kicsiségeket tegyük el majd a háború utánra, mert akkor ráérünk mindezekre, de most nincs rá időnk!

Németh Böske.

Egy levélről.

Messziről jött ez a levél, valahonnét északról, Galicia határáról, vagy tán még odébből.

Messziről jött, a háború színteréről. Nagyon érdekes dolgok vannak beléírva; különösen érdekesek nekünk, mivel ismerősünk, földünk írta. Jóbarátunk, akit mindnyájan itt egyformán becsülünk, szeretünk. A nevét is kiírom: dr. Schmidt Jenő, aki már a mozgósítás előtt egy hónappal bevonult gyakorlatra és onnantól mindjárt ment is a tűzrezreddel, amelynek tart. hadnagya, — fel a galíciai harctérre, ahol azóta vitézül állja a sok viszontagságot és még eddig sebesülés nélkül. Hadd álljon itt szószertint a leveléből néhány érdekes részlet:

»Fogalmad nincs arról, mit jelent az, he-tekig esőben, éjjeli sötétben marsolni, felgyújtott falvak, utszélre hullt lovak között s egy szép derűs délutánon levelet kapni. A régiék tudták mi ez, az álmokönyvek kedves eseménye ha levél áll a házhoz. A mi leveleinket a train hozza; képzelj 80 parasztszeke-rete egyvégyben, melyet kiéhezett parasztlóvak vontatnak uttalan utakon, messze mőgödtünk, hogy baj ne essék bennük; ez a train. Együtt van az egész hadosztály kocsija, ezek aztán ha van rá mód, felkeresik a csapatokat. He-tekig bolyong ez a train, amíg megtalál bennünket. Mert mi mozdulatainkat nem hozzá, hanem az ellenséghez mérjük s nagy esemény az ha „train áll a házhoz.“

Most van egy-két nyugodt percem, hogy hosszabban felelőzzem ceruzámat; operációnk első része befejezve.

Az újságokban olvashattad, mi volt a szerepe Auffenberg hadseregének. Nos bizony mi betörtünk a muszkák országába, a mi csapataink voltak az előrelőtt nyíl hegye. A mi szerepünkről most nem írok, csak annyit mondhatok, hogy az igazi hősök a mi bakáink. Csodálatos lendülettel mentek előre a leggyilkosabb tűzben. Az oroszok tűzérének főgondja nem minket, hanem bakáinkat lőni, így szegények két tűz ellen mentek mindig előre. Volt alkalmam látni egy csataterünket, hol már minden bokrot ismertem, két héttel később látni; orosz katonák, magyar bakák feküdtek még mindig temetetlenül.

Most marsolunk nyugatra, már nem is tu-

Es amint egyik állomás a másik után maradt el, úgy távolodtak a múltba a kedves epizódok emlékei is.

Szappanbuborékok!

Az egyik katonavonat után jön a másik s ez is csak ép olyan kedves a lánykáknak, mint az előbbi volt s mindegyik vonat hogy még valamit az utána jövőknek. A bajtársi szeretet ezt már így kívánja!

Ismét a végállomás, a végcél felé fordítják tekintetüket a honvédek, onnan várnak mindent, ott várnak rájuk is, ott van az ő helyük csak igazán. Ezt érzik és tudják is ők mindannyian. Minden egyéb csak jelentéktelen epizód, csak futó, eltűnő álmokép, rájuk nézve semmi, amely az állomások sorozatával, a vonat rohanásával mindjobban a múlt ködébe merül. Azonban mindegyiküknek a lelkében ott él valami! Egy titkolt édes kép, egy kedves és felejthetetlen emlék, amelyet magával visz mindenhová és amely őt is viszi, lelkesíti, élteit, nagy tettekre ragadja. Egy eseppe méz az élet tengervízében. És ez így van jól!

Érzi is minden harcos, hogy nincs mit megbánnia az életében. Ha volna is talán valami, megbocsájtja az ég. Hisz visével mindent lemos lelkeről, a harctéren megtisztul, megifjodik s azután... azután ugyanis más világ köszönt már be.

F. F.

dom mid minden u félóra ke A kocsik mennek szik pőfő ló, az ú mőgötte tőzlatva.

Ma, a lengyel csindltam kadatlan az uton Eddig nap kelle már a m patával gyilkos t jővöltunt

Úgy-e mindenki itt a cser a levelek halljuk ezt az eg toz hábo nyers, el mények lettük, az

Nagy, nek vére lág mind a mi kat áthatja a őket a g és lgzsa nek, mely lehet és

Es mi mennek tűzérés ben levő őt, ahol selkedik ui baká

Hej! n csendben ben; mik hősiesség meghálál és hogyan nagy áldo nak még.

Polg

Járasu vást teszi

A há tették a valamin rendszes jesítése községi gári őrs gedélye pánjaa javaslat

Hogy gedélye megkeze elömun felhivom köteléki töltött- dott po

dom mióta. Már rendes utakhoz értünk, de minden ut úgy tele van lómeve, hogy néha félóra kell, mire egy kilométert megteszünk. A kocsik három sorban állnak az uton, vagy mennek ha tudnak; közben egy autó lökészik pöfögve előre. Egy kocsiból kibull egy ló, az útszéltre lökik s az egész oszlop, ami mögötte van, egy negyedórára fel van tartóztatva.

Ma, ahol a sorokat írom, egy elhagyott lengyel major előtt üldögélek, ahol szállást csináltam az útegemenk és nézem a végeszakadatlan karavánt, mely már 1 és fél hete az uton elhalad.

Eddig a levél érdekes részletei. Éppen 12 nap kellett, amíg idehozta a posta; azóta már a megírója is len tudja hol harcol a csapattal együtt és állják az erős hideget, a gyilkos tüzet, — a hazáért, éretünk, a mi jóvoltunkért.

Úgy-e de megérdemlik, hogy megbecsüljük, mindenkinél elsőbbségek tekintsük őket? Mi itt a csendben csak az újságokból, meg így a levelekből s az ideszakadt sebesültektől halljuk meg ezeket a dolgokat. De ők átéltek ezt az egész, fenségesen borzalmas, csudálatos háborút. Ők ottvannak a lökötő, zajos, nyers, eleven életben s a világtörténelmi események minden mozzanatai körülöttük, mellettük, az ő közreműködésükkel játszódnak le!

Nagy, csudálatos, szent háború ez, melynek véres komolyságát megérzi az egész világ minden népe. S a lelkesedés tüze, amely a mi katonáinkból oroszánt csinál, amely átjárja az egész valójukat és viszi, ragadja őket a győzelem felé; az a lelkesedés a Jog és Igazság lelkesedése s annak a hadseregnek, mely így megy a harcba, csak győznie lehet és győznie kell!

És mint a levélből is látjuk, két tűz ellen mennek a mi bakáink; az egyiket az orosz tüzérység küldi hegyiből, a másikat a szemben levő ellenség. És mégis mernek rohanni ott, ahol minden lépésnél a biztos halál leselkedik rájuk. És rohannak a mi fiaink, a mi bakáink, a hősök, a bátrak.

Hej! mindnyájan emberek, akik itthon ülünk csendben és békében és minden kényelemben; mikor és hogyan tudjuk mi ezt a sok hősiességet, bátorságot és halálmegvetést meghálálni azoknak, akik elmentek? Miképp és hogyan tudjuk visszafizetni ezt a sok-sok nagy áldozatot, amit értünk hoztak és hoznak még, amíg a háború tartani fog?

En.

H I R E K.

Polgári őrség szervezése.

Járásunk főszolgabírája a következő felhívást teszi közzé:

A háborús viszonyok szükségessé tették a közrend és a közbiztonság valamint a közegészségügyi és egyéb rendészeti feladatok akadálytalan teljesítése céljából Sümeg községben a községi rendőrség támogatására polgári őrség szervezését, a melynek engedélyezése végett Zalavármegye alispánja a m. kir. belügyminiszter úrhoz javaslatot is tett.

Hogy a polgári őrség Sümegen engedélyezése után működését azonnal megkezdhesse a szervezésre vonatkozó előmunkálatokat teljesíteni kívánván, felhívom Sümeg községnek katonai kötelekben nem álló 18. életévet betöltött; de 60. életévet túl nem haladt polgárait, hogy közülök azok,

akik ezen hazafias tisztségre önként és díjtalanul vállalkoznak, hivatalos helyiségemben 1914 október 15-én d. e. 10 óranor megjelenni sziveskedjenek.

Megvagyok győződve arról, hogy az általános lelkesedés, amely a mai rendkívüli viszonyok között a haza polgárait önzetlen áldozatokra készítette országszerte, meg fog nyilatkozni Sümegen a polgári őrség megalakulásánál is, amely intézmény polgártársaink élet és vagyonbiztonságának érdekeit lesz hivatva megvédeni.

A szervezés feltételei a lehetőséghez képest úgy alakíttatnak, hogy polgári foglalkozásaiktól a jelentkezők el ne vonassanak.

Végül közlöm, hogy mindazok a népfölkelők, kik f. hó 11-én Nagykanizsán megtartott bemutató szemlén népfölkelői fegyveres szolgálatra alkalmasoknak találtattak, a polgári őrség tagjai nem lehetnek.

Sümeg, 1914. okt. 10.

Farkas főszolgabíró.

Az olvasó közönség figyelmébe!

A sajtóiroda táviratát a rossz időjárás miatt kifüggeszteni nem lehet. A mindennap megérkező táviratok kiadóhivatalunkban bárkinek megtekintés végett rendelkezésre állanak.

Tisztelettel

a „SÜMEG és VIDÉKE”
kiadóhivatala.

Adjunk a beteg katonák számára!

A sümegi vöröskereszt-egyesület felhívására helyből és járásunk községeiből az adakozók szépen megindultak. Terünk most rem engedi, hogy az elnökségtől részletes kimutatást közöljünk, de összevontan a következő közleménynek nyitunk teret. Sümegcehi község bírójára Kardos Antal 4-5 kocsin tüzfát, gabonát, élelmiszert szállított be. Pénzbeli gyűjtés folyamatosan van. Deakiból is érkezett adomány. Különösen kiemeljük Kazár Manó állatorvos, Talabér Lajos kir. adótitst érdemlőségét. Szt. Imrefalván voltak, házról házra maguk gyűjtöttek; az eredményt Zsidó Mihály földmives szállította be. Bazsi község bírójára, Istenes Vince 3 szekér tüzfát küldött. A szt. Ferencendű szerzet érdemes főnöke 60 liter bort bocsájt rendelkezésünkre, melyből az első részletet a kórház betegeknek küldöttük. Róth Mór Kisgörsbőri 20 koronát nyújtott át Scholtz Károlyné elnöknek. Rotschild Jakab Sümegprágáról élelmiszeren kívül behozta a gyűjtőperselyt, melynek tartalma 18 K 40 fillér. A felszaporodó beteg harcosok befogadására kevés a nagyobb városok helyisége, ezért elhatároztuk, hogy a kórházban elhelyezett 30, az új óvó helyiségben levő 20, összesen 50 beteg állománnyhoz a püspökség felajánlott szobáit is igénybe vesszük. Báró Hornig Károly főmagasságu biboros püspök urat, kormányzóság útján megkerestük, hogy az ide szállítandó beteg katonák részére 25-nek nemcsak helyet engedjen Sümegen levő rezidenciájában, hanem kegyeskedjék elrendelni, hogy a szenvedő harcosos urodalmi intézkedésből teljes ellátásban részesüljenek. Addig is míg folyamodványunkra válasz érkezik a vöröskereszt egyesület veszi házi gondozásába a beteg katonákat özv. Rizner Ferencné tagtársunk

felügyeletével. Bizunk a nemes érzelme honfiak, lelkes nők támogatásában, erős reményünk van, hogy Sümegen képesek leszünk katonát ápolni, gondozni. A magyarok Istene áldja meg hazánkat, segítse győzelemre harcossainkat, gyógyítsa a beteg katonákat, éltesse a jótévedőket. Sümeg, 1914 okt. 10. *Bánfi Alajos, Scholtz Károlyné vöröskereszt elnökök.*

— Szüret. Közepes termés, elég jó minőség és — nagy csend jellemzi az idei szüretet, mely e héten vette kezdetét nálunk. De hát ez természetes is, hiszen a község férfitalosságának színe-java távol a hazától, küzd az ellenség ellen, életét áldozza értünk és így bizony nem is volna helyén való, ha mi, az itthonmaradottak vigan, dalolva végeznénk munkánkat. Ráértünk majd erre, ha a hősök itthon lesznek, felmelegedhet akkor szívünk, lelkünk és átadhajjuk magunkat a jó termés és a dicsőségesen befejezett harc fölötti érzett örömlünknek. Most csak dolgozunk szorgalmasan, kitartóan, végezzük el a magunk és a távollevők munkáját, hogy majd mire ők hazajönnek, részükre ne maradjon más, mint a jól megérdemelt pihenés.

— Adakozás. A sebesülteknek ajándékokat küldtek: fehérműt, Hettyey Endréné, Weninger Gyuláné, Takáts Zsigmondné. Sümegi Tivadarné, Rizner Ferencné, Németh Böske, Beretzky Gyula edény. Élelmicikket: Nagy Ferencné (Gógánfa) 2 liba, Móri Antalné burgonya, tojás, bab, Epstein Vilmosné vaj, Weninger Gyula 1 kg. hársfatea. A harcosok számára hősipkát stb. készítettek: a polgiskola növendukei Németh Mari tanítónő vezetése alatt. Rechnitzer Erzsébet, Tördecic, Németh Mihályné, Schmidt Pálné, Tóth Teréz, Serakné, Bódis Ilus Szabadka.

— A szőlősgazdák figyelmébe. A Sümegvidéki gazdakör raktáraiba a szénkéreg és a szárított sertés trágya megérkezett. Mivel főlős trágyát is rendelt a kör, míg a készlet tart, azoknak is jut, akik előre nem rendeltek.

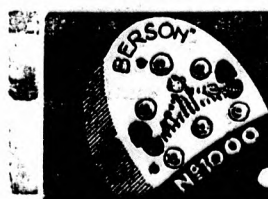
— Mit tehetnének vendéglőseink s kávéházaink a vöröskeresztért? Ausztriában s Horvát Szlavonországban a vendéglőkben, kávéházakban mindenütt bevannak vezetve a Vöröskereszt által kibocsátott számoló cédulák, melyeknek mindegyike 4 fillért hoz a Vöröskereszt javára. U. i. a vendéglősök, kávéosok vagy főpincérek átveszik a Vöröskereszt vezetőségétől a számoló cédulákat százankint 4 koronáért, melynek minden lapjára reá van nyomva a Vöröskereszt s alá 4 fill. Ehhez számoláskor a vendéglős vagy főpincér hozzászámítja az illető vendég cejhét, melyet az bizonyára kifogás nélkül kifizet s így a pincérnek megtérül a 4 fillér s a vöröskereszt is kapott minden vendégtől 4 fillért, amit azok meg sem érznek s ezután e nemes intézmény szép segítésben részesül. Valóban helyén való lenne, ha ez az okos ötlet nálunk is követésre találna. Végre is, aki szórakozik, ily nemes célra nem sajnál 4 fillért.

— Hirdetmény. A megyei központi választmány 186. kv. 1914. jk. 22. számú határozata folytán közhírré teszem, hogy Sümeg község 1915. évi országgyűlési képviselő választóinak ideiglenes névjegyzéke a község-házán 1914. évi október 10-től bezárólag 1914. évi november hó 10-ig közzeszlőn lesz, mely időben az, a hivatalos órák alatt, az érdekeltek által megtekinthető. — Sümeg, 1914 október 7-én. György Elek a. b. jegyző.

Felelős szerkesztő: Gellért Samu dr.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Berson

Gummisarok
a legjobb

Gulliver

A prima
kaucsuk
cipősarok

kaucsuk sarkok
királya

Godtől kész, mert kaucsukból készült.

Levélpapirujdonságok
kaphatók: Horvát Gábornal, Sümegen.

Csödtömegeladási hirdetemény.

Alulirottak a zalaegerszegi csödbi-
róságának 6468/P 1914. sz. végzése
alapján közhírré tesszük, hogy vb.
Kolin Sándor sümegi lakos csödtöme-
géhez tartozó s a leltár 832 tételt ké-
pező rőfös, rövid- és fűszer áruból

álló bolti cikkek egy tömegben zárt
írásbeli verseny-ajánlat útján árverés
alá bocsáttatnak.

A zárt ajánlatok 1914. évi október
hó 15-én délelőtt 10 óráig Dr. Schmidt
Jenő tömeggondnok ügyvédi irodájá-
ban Sümegen adandók át.

Az ajánlat-tevők kötelesek bánat-
pénzüll az 5299 K 19 f becsérték
10%-át ajánlatukhoz készpénzben csa-
tolni, mert különben ajánlatuk figye-
lembe nem fog vétetni.

Az eladás alá kerülő tárgyak az
árverés napjáig Dr. Schmidt Jenő
ügyvédi irodájában való megjelenés
mellett délelőtt órákban megtekint-
hetők.

A csödtömeg valamint alulirottak
sem az áru minőségeért, sem annak
mennyiségeért felelősséget nem vál-
lalnak.

Alulirottak fenntartják maguknak
azt a jogot, hogy az összes ajánlato-
kat visszautasíthatják, vagy pedig azok
közül bármelyiket elfogadhatják, tekin-
tet nélkül arra, hogy az illető vevő
legtöbbet igéző-e vagy nem.

Vevő köteles bánatpénze elvesztésé-
nek terhe alatt mihelyt alulirottaktól
ajánlatának elfogadásáról értesült, a
hátralékos vételért és a III. foku vé-
teli illetéket alulirottak kezéhez lefi-
zetni és az áruaktárt a kulcsok átvé-
tele által azonnal átvenni, az üzlethe-
lyiséget pedig 3 nap alatt kiüríteni.

Az ajánlatokban kitüntetendő, hogy
ajánlattevő a feltételeket ismeri és
azoknak magát aláveti

Sümeg, 1914. évi október hó 7-én.

Schmidt Pál

Dr. Havas Bela

mint Dr. SCHMIDT JENŐ
tömeggondnok megbízottja.

helyettes
tömeggondnok.

VERSENYÁRUHÁZ SÜMEGEN.

Gold Teréz

ajánlja a mai kornak megfe-
lelő ujonnan berendezett üz-
letét, ahol a legjobb minőségű
és legdivatosabb cikkek kap-
hatók. Allandó nagy raktár
uri, női és gyermekcipőkben,
legfinomabb uri kalap és sap-
kákban, férfi és női fehérne-
müekben. Divatos nyakken-
dők, gallérok, kézezők hozzá-
való gombokkal. Nagy válasz-
ték divatos férfi, női és gyer-
mekzsebkendőkben, hárisnyák-
ban és kezyükben. Legújabb
divatu csipkegallérok és sálók.
Nagy választék mindenféle
kötényekben, klott és karton
alszoknyákban. Esernyők,
piacitáskák, ridikülők, erszé-
nyek, szappanok és illatsze-
rek nagy választékban és leg-
olcsóbb árban kaphatók.

A legjobb gyártmányu uri kalapok!

Uri és női cipők.

Házi cipők!

APOLO

mozgófényképszínház • Ramassetter-utca.

A LEGJOBB REKLÁM!

Mozgóképszínházunk részére vetített (diapositiv)

hirdetéseket

felveszünk. — Bővebb felvilágosítással szolgál
a „SÜMEG és VIDÉKE“ kiadóhivatala.

Tisztelettel

Az Apollo
mozgósínház vezetősége.

Nyomatott Horvát Gábor gyorsajtóján Sümegen.

Sz
Sümeg

A vesz
ból járs
letben ad
rának. A
fontosabb

A nag
az egész
felhívást
hatóság
védekez
ségügyi
tályos n

A felh
hogy a t
nyerjük
hogy az
sában, r
bályok v
nek és l
vosoknal
és ez ut
az időtö
gyanúja
ségére l
beteg m
tés, eilát
kezelés
tozónak
ség terje
fertőtlen
megfigye

Háború

Azok a
vek, amel
ményeiből
lőkat, biz
telni a lev

A leveg
tapasztala
repülő ka
son, és ne
repülőök e
légújós n
két franci
azt hitte,
sen nekir
misitsz és
repülőök
kikerülték

Azt mo
kellemetle
fegyver t
az alatta
zsikáját, j
részt a gy
sikját erő
vetkezmén
kritikussá,
vagy a be
áltaiánoss
és eddig o
tűzéség l
hires Gar
magasság
a srappell